

ת"פ 39188/06/13 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נגד מיכאל שר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 ינואר 2017

ת"פ 39188-06-13 מדינת ישראל נ' שר

לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימה מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב
על-ידי ב"כ עו"ד רוזי כבאז

נגד

מיכאל שר

הנאשם

על-ידי ב"כ עו"ד עמית בר ועו"ד ליזי שובל

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשלוש עבירות של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); שלוש עבירות של משיכת שיק ללא כיסוי, לפי סעיף 432 לחוק העונשין; ועבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (להלן - **כתב האישום המרכזי**).

לאחר הרשעתו, הודה הנאשם בעובדות כתב אישום נוסף שהוגש נגדו בבית משפט השלום בתל-אביב (ת.פ. 39188-06-13, להלן - **תיק הצירוף**).

2. כתב האישום המרכזי מחזיק חמישה אישומים, הסוקרים את התנהלותו של הנאשם עת שימש כעורך דין פעיל וייצג לקוחות בעסקאות שונות, והכל כמפורט להלן:

ביחס לאישום הראשון, הנאשם הורשע כי כאשר פעל ככונס נכסים לצורך ביצוע עסקת מכר דירה, קיבל מקונה הנכס (מר ניסים ביתן) למעלה מ- 500,000 ש"ח, ושלה ידו בסכום האמור. בסופו של דבר, הוחזרו

הכספים למר ביתן באמצעות כספי גניבה שהם תוצאה של אירועי האישום השלישי.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה.

ביחס לאישום השני, הנאשם הורשע בכך שקיבל בנאמנות מגב' שירה רוזובסקי סך של 590,000 ש"ח ושלה ידו בכספים אלה. במהלך התקופה, משהתעורר אצל גב' רוזובסקי חשד כי סכום הכסף שמסרה לנאשם אינו מוחזק בנאמנות, ומשדרשה לראות את חשבון הבנק שבו מוחזק הכסף, החל הנאשם לזרות חול בעיניה ולדחות אותה בלך ושוב. כאשר איימה לפנות למשטרה, החזיר הנאשם את כספה באמצעות כספי גניבה שהם תוצאה של אירועי האישום השלישי.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה.

ביחס לאישום השלישי, הנאשם הורשע בגניבת 1,300,000 ש"ח שהופקדו אצלו בנאמנות על-ידי גברת פלונית, עמה אף ניהל בחלק מהזמן הרלוונטי מערכת יחסים זוגית.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה ובעבירה של משיכת שיק ללא כיסוי.

ביחס לאישום הרביעי, הנאשם הורשע כי גנב מלירז טביב-זאדה סכום של 120,000 ש"ח שהופקדו אצלו בנאמנות לצורך מימוש הסכם רכישת דירה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה ובעבירה של משיכת שיק ללא כיסוי.

ביחס לאישום החמישי, הנאשם הורשע כי קיבל במרמה 104,700 ש"ח מבני הזוג אורית וניר לביא, לאחר שהציג להם מצג שווא שסכום הכסף האמור ישמש כמקדמה לרכישת נכס מקרקעין בקנדה עבורם.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

עובדות כתב האישום בתיק הצירוף

3. על-פי האמור בעובדות כתב האישום בתיק הצירוף, בהן כאמור הודה הנאשם, קיבל הנאשם לידיו במרמה סך של 35,000 ש"ח, אותו קיבל מלקוחו, לצורך תשלום אגרת בית משפט. הנאשם הגיש את התביעה לבית המשפט, ולצורך תשלום האגרה נתן שיק של משרדו אשר חולל, ועקב כך נמחקה

התביעה. מפעם לפעם פנה הלקוח (מר יעקב עקביאן) לנאשם על-מנת להתעדכן בעניין התביעה, ונענה על ידו כי האגרה שולמה, התיק נפתח וכי התביעה בטיפול.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

ראיות התביעה לעונש

4. **הרשעות בדין משמעתי:** הוגש גיליון הרשעותיו של הנאשם בדין משמעתי הכולל חמש הרשעות בעבירות שונות, לרבות עיכוב כספים שניתנו לו כפיקדון; אי מתן דין וחשבון כספי; אי מילוי תפקיד כעורך דין לטובת שולחו בנאמנות ובמסירות; אי שמירה על כבוד המקצוע; הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח; מעשים הפוגעים בכבוד מקצוע עריכת הדין; התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין; טיעון עובדתי ומשפטי בידיעה שאינו נכון; והפסקת טיפול בעניין לקוח מבלי למנוע פגיעה בלקוח. העבירות השונות בוצעו על-ידי הנאשם בין השנים 2003 עד 2013.

בעקבות ההתנהלות האמורה, ובמסגרת גזרי הדין השונים שניתנו בפרשיות שתוארו לעיל, הושעה הנאשם מספר פעמים, ואף נגזר עליו לשלם פיצוי כספי לחלק מהמתלוננים.

5. **הצהרת נפגע עבירה:** הוגשה הצהרתה של גב' לירז טביב-זאדה (אישום רביעי), אשר תיארה את עוצמת הפגיעה הכלכלית כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

ראיות ההגנה לעונש

6. הוגש צו כינוס נכסים שהוצא בעניינו של הנאשם (נע/1).

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

7. התובעת, עו"ד רוזי כבאז, עמדה על התנהלותו המרמית והשיטתית של הנאשם, ועל הפגיעה הנרחבת בקורבנות העבירה, אף באלה שכספם הוחזר בסופו של יום לאחר דרישות ואיומים בפנייה למשטרה. התובעת הדגישה את היבט הפרת האמון שהיה כרוך במעשיו של הנאשם, ואף ציינה כי הדברים יפים ביתר שאת בכל הנוגע לעובדות האישום השלישי, שהוא האישום החמור יותר, שם נלוותה להפרת האמון כעורך דין וכנאמן גם הפרת אמון "אישית", וזאת על רקע מערכת היחסים הזוגית שניהל

הנאשם עם גב' פלונית בחלק מהתקופה הרלוונטית. התובעת עמדה על ההיקפים הכספיים המשמעותיים, על ריבוי המתלוננים, על השלכות מעשיו של הנאשם עליהם (וראה הצהרת נפגעת העבירה ביחס לאישום הרביעי) ועל הפגיעה שהיא מעבר לפגיעה הכלכלית.

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, הן אלה הקשורים להיבט הרכושי והן אלה הקשורים להפרת האמון במסגרת יחסי עורך דין - לקוח, ותוך מתן משקל גם לסכומי הכסף שגנב הנאשם (אף אם החזיר את חלקם בסופו של יום), עתרה התובעת לקביעת מתחמי ענישה באופן הבא:

ביחס לאישום השלישי - מתחם של ארבע עד שבע שנות מאסר; ביחס ליתר האישומים, לרבות האישום בתיק הצירוף - מתחם של שנתיים עד ארבע שנות מאסר.

באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם - התובעת סברה כי אין לזקוף לזכות הנאשם נתונים כלשהם לקולא, וזאת בהינתן העובדה כי מדובר במי שכשל בעבר בפרשיות דומות (אף אם אלה התבררו בדין משמעתי) וכי בחר לנהל את משפטו עד תומו מבלי שקיבל אחריות על מעשיו. בסיכומו של טיעון עתרה התובעת להטלת עונש המשקף את החלק העליון של מתחמי הענישה השונים.

טיעוני ההגנה

8. באי-כוח הנאשם, עורכי הדין עמית בר וליזי שובל, הדגישו בטיעוניהם כי חרף סכום הגניבה המשמעותי (2.6 מיליון ש"ח) הנאשם החזיר כ- 1.1 מיליון ש"ח, ומכאן ניתן ללמוד כי הלך מחשבתו לא היה הלך מחשבה מרמתי, אלא כזה שניתן לראות בו כהסתבכות כלכלית ותו לא. עו"ד בר עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על העובדה כי שירת שירות צבאי מלא ושירות קבע בחיל האוויר, ועל המשבר הכלכלי שפקד אותו בעקבות רישום מסעדה משפחתית על שמו שפשטה את הרגל. עוד נטען, כי האישום המרכזי בפרשה (האישום השלישי) אינו אישום מרמה "רגיל", אלא תוצאה של מערכת יחסים זוגית שהייתה בין הנאשם לגברת פלונית, ואותם נתונים אישיים עליהם עמד בהרחבה. הוסבר, כי המתחם הראוי בגין אישום זה צריך לנוע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר, ומסקירת פסיקה נוספת ניתן ללמוד כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך, כפי זה לו עתרה התביעה.

9. הנאשם במסגרת בדברו האחרון הגיש מכתב, במסגרתו ציין, בין היתר, את הדברים הבאים:

"אבד המצפן נעדר המצפון וזכויות וערכי יסוד היו כלא היו כדי שסע נוסף ועמוק באמוני ובאמון הציבור במערכת המשפט. נתברר כי החתירה לאמת, משפט צדק והגנה על ערכי החברה שהם לב ליבו של ההליך הפלילי היו להיגדים שגורים בפי פרקליטות המדינה ומרוקנים מתוכן. השימוש בהם על-ידי פרקליטות המדינה אינו אלא רטוריקה נטולת תוכן ממשי וכסות ואצטלה ללהט מופרז ומסמא של פרקליטות המדינה להרשעתי הא ותו לא".

לצד ביקורת זו על ההליך המשפטי, ציין הנאשם כי אינו מקל ראש בהתנהלותו הקלוקלת, וכי פגע באנשים על לא עוול בכפם, אך עשה זאת ללא כוונת זדון, אלא כתוצאה מאילוצים ונסיבות חיצוניות, וכי במועדים הרלוונטיים סבר כי מדובר בהתנהלות האפשרית היחידה להמשך עיסוקו וניהול כספו וכספי לקוחותיו, ובכך טעה. הנאשם ציין כי לקח אחריות אזרחית ומוסרית מלאה על מעשיו, וכי מאז שימוע הכרעת הדין אינו מוצא מנוח ומרגוע לנפשו.

עוד ציין הנאשם את הדברים הבאים:

"פרקליטות המדינה מבקשת לדור במשכנה של האמת הצדק והשוויון בפני החוק זיהמה את תהליך המשפטי בדעה קדומה, אכיפה בררנית, אגו, סטטיסטיקה והונאה עצמית והתעלמה מקולה של האמת ומערכי היסוד של החברה. הכל על-מנת לא לסטות ממטרתה - הרשעתי בכל מחיר תוך עצימת עיניים מול כזביהם של עדיה הנוגדים אף את כתב האישום, ניהול הליך פגום, הטעיית בית המשפט, תיאום בין עדים והטמעת תחושות קורבנות אצל המתלוננים גם במחיר הפרת זכויותי היסודיות באופן בוטה, גם בהדרכתם ובהנחייתם של העדים כדי מתן עדות שקר וגם פרשנות עובדות ונסיבות ללא כל הקשר".

הנאשם אף התייחס במכתבו לנתוני האישיים, לשירותו הצבאי, למשבר הכלכלי שפקד אותו, להליכי ההוצל"פ המתנהלים נגדו, ולעובדה כי נאלץ, על רקע חובותיו, לעזוב את ביתו ולהתנהל מול בני משפחתו תחת מעטה סודיות באמצעות החלפה תדירה של טלפונים ניידים. עוד צוין, כי הנאשם היה קורבן לאיומים, עיקולים וקשיים מגוונים אחרים.

דין והכרעה

מתחם ענישה אחד כולל או מספר מתחמי הענישה?

10. המבחן הרלוונטי לבחינת השאלה הוא מבחן הקשר ההדוק, כפי שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014) שם נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. הדברים אף מתיישבים עם אותם מבחני עזר שנקבעו בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015) כמפורט להלן:

"...ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא

מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו".

יישומם של המבחנים האמורים על נסיבותיו של המקרה שלפניי, מובילים, כך לטעמי, למסקנה ברורה לפיה יש מקום לקבוע מתחם עונש נפרד ביחס לכל אחד מהאישומים, ודומה כי הצדדים לא חלקו על כך.

חומרת מעשיו של הנאשם והפגיעה בערכים המוגנים

11. המסקנה בדבר חומרת מעשיו של הנאשם נגזרת משלושה פרמטרים מרכזיים:

הפרמטר הראשון - רכיב הפרת האמון שהיה שלוב במעשיו של הנאשם, וזאת בהינתן העובדה כי מדובר בכספים שקיבל במסגרת עיסוקו כעורך דין.

על החומרה הרבה במעשים אלה עמד בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין, וכך לדוגמא, צוין בע"פ 7090/06 פרידמן נ' מדינת ישראל (16.10.2007):

"המערער מעל באמונם של לקוחות אשר שכרו את שרותיו כעורך-דין, ובאחדים מהמקרים תוצאות מעשיו גרמו לאותם לקוחות תמימים נזקים קשים. אולם, לא רק את שמו הכתים המערער, אלא גם את שמו הטוב של ציבור שלם העושה מלאכתו נאמנה, הואיל ונשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו, והתנהגות מן הסוג בה חטא המערער, עלולה לערער אמון זה מן היסוד. זאת ועוד, המערער לא כשל באופן חד פעמי וחריג, אלא בשורה ארוכה מאד של עבירות אשר נמשכו מספר שנים, וקדמו להן מחשבה ותכנון. התנהגות כה קשה וחריגה חייבה את בית המשפט המחוזי להגיב עליה ביד קשה, הן כדי לגמול למערער על מעשיו, והן כדי להרתיע את הרבים, ומכאן מסקנתנו כי דינו של הערער להידחות, וכך אנו עושים".

במסגרת ע"פ 10996/03 נרקיס נ' מדינת ישראל (27.11.2006) נקבעו הדברים הבאים:

המערער הינו עורך דין, החב חובות אתיקה מקצועית מכח השתייכותו לציבור עורכי הדין. העבירות החמורות שעבר פוגעות בכללי יסוד של הגינות ויושר החלים על עורך דין, וגרמו פגיעה קשה למעמד מקצוע עריכת הדין, ולדמותו של ציבור עורכי הדין בעיני הציבור בישראל. הן יצרו סדק של אי אמון בהגינות וביושרה המוחלטים הנדרשים מעורך דין המקבל על עצמו תפקיד אמון מיוחד. סדרי הגודל האדירים של המעילה, והבוטות המיוחדת שאפיינה את דרך שליחת היד ברכוש לא לו, מעמידים את העבירות שביצע המערער בהיותו עורך דין ברף העליון של החומרה."

וכך נקבע בע"פ 755/10 חמדאן נ' מדינת ישראל (24.11.2010):

"אנו מוכנים להניח כי המערער נקלע למצוקת-אמת כתוצאה מאי-יכולתו לעמוד בהתחייבויות אותן נטל על עצמו בעידודם של פרנסי ציבור בלוד. אולם, אין מתקנים עוול בעוול אחר, ובמיוחד מצווה להימנע מכך עורך דין החב חובת נאמנות ללקוחותיו. אותם לקוחות, כך יש להניח, הינם אנשים קשיי יום שחסכו אגורה לאגורה כדי לרכוש קורת גג לראשם. את הכסף הזה או חלקו הם הפקידו בידיו של המערער, מתוך אמונה שיעשה בו רק במסגרת השליחות מכוחה פעל. המערער לא נהג כך, וכתוצאה מכך הסבו מעשיו נזק לרבים".

משכך, ומעבר לפגיעה במתלוננים, פגעו מעשיו של הנאשם גם באמון הציבור בעורכי הדין, ולאור משמעותו של אמון זה על התנהלותם המסחרית והאזרחית של הנעזרים בשרותיהם של עורכי הדין, ניתן לומר כי מדובר בפגיעה קשה.

הפרמטר השני - היקף המרמה.

בין אם אתיחס לסכום הגניבה הכולל, ובין אם אתיחס "רק" לסכום הגניבה בקיזוז הסכום שהחזיר הנאשם, אין חולק כי מדובר במרמה בהיקף כספי משמעותי אשר פגעה פגיעה קשה בערך המוגן של הגנה על רכוש הציבור. אם דברים אלה נכונים במישור האובייקטיבי, הם נכונים ביתר שאת במישור הסובייקטיבי, דהיינו מנקודת מבטם של קורבנות העבירה. העובדה כי חלק מסכומי המרמה הוחזרו היא בעלת משמעות מסוימת, בהיבט של הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, אולם אין בכך כדי להקהות לחלוטין את החומרה העולה ממעשיו של הנאשם.

הפרמטר השלישי - רמת התחכום.

אף שקיימות עבירות מרמה מתוחכמות מאלה שביצע הנאשם, סבורני כי יש לראות במעשיו של הנאשם ככאלה המשקפים מידה מסוימת של תחכום, וזאת בהינתן קביעותיו של בית המשפט בהכרעת הדין. בחלק מהמקרים, ולאחר שהמתלוננים החלו לחשוד כי הניחו את כספם על "קרן הצבי", הציג בפניהם הנאשם שורה של מצגים כוזבים על-מנת להניח את דעתם כי כספם מצוי במקום בטוח, ומכאן נגזרת גם רמת החומרה.

הפסיקה הנוהגת

12. בהתאם לעקרונות תיקון 113, יש להתחשב, במסגרת קביעת מתחמי הענישה, גם בפסיקה הנוהגת, ומתוך כלל פסקי הדין שהגישו הצדדים ואחרים מצאתי כרלוונטיים את הבאים:

ע"פ 72/14 חוסאם נ' מדינת ישראל (2.4.2015) - באותו מקרה דובר בעו"ד אשר הורשע בשורה של עבירות מס, זיוף ומרמה ביחס למספר מתלוננים, ונדון בבית המשפט המחוזי לעונש של 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 6 שנות מאסר. חשוב לציין כי באותו מקרה דובר בעבירות

בהיקף כספי נמוך באופן משמעותי מזה הקיים בעניינינו, והנאשם **קיבל אחריות על מעשיו**, כך שהעונש, מטבע הדברים, משקף גם את רכיב ההקלה המוענק במקרים אלה.

ע"פ 2037/05 **מכנס נ' מדינת ישראל** (28.11.2007) - עו"ד אשר גנב מכספי עיזבון אותו ניהל סכום של כ-11 מיליון ש"ח. בית המשפט המחוזי גזר עונש של 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם ביחס להכרעת הדין, אולם הקל בעונש והעמידו על **5 וחצי שנות מאסר**.

ע"פ 1082/14 **ג'אסר נ' מדינת ישראל** (23.7.2015) - עו"ד אשר ייצג שני בנקים, נקט בפעולות מרמה שונות וגרף לכיסו כ-21 מיליון ש"ח. בית המשפט המחוזי גזר עונש של **9 שנות מאסר**. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

רע"פ 5423/14 **קופרמן נ' מדינת ישראל** (29.9.14) - נאשם אשר קיבל רישיון לניהול תיקי השקעות, ונקט בפעולות מרמה שונות כלפי 14 מתלוננים בהיקף של 5 מיליון ש"ח. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את העונש על **75 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ע"פ 2143/10 **שלום נ' מדינת ישראל** (20.1.2011) - הנאשם, עו"ד במקצועו, הורשע בעבירות זיוף ומרמה בהיקף של 1.3 מיליון ש"ח (מתלונן בודד). בית המשפט המחוזי גזר עונש של **55 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

בפסק הדין בעניין **פרידמן** שהוזכר לעיל (ע"פ 7090/06), דובר היה בעורך דין שהורשע בגניבת כספי לקוחותיו בהיקף של למעלה ממיליון ש"ח. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של **6 שנות מאסר**. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

בפסק הדין בעניין **נרקיס** שהוזכר לעיל (ע"פ 10996/03), דובר היה בעורך דין שהורשע בבית המשפט המחוזי בשישה אישומים שעניינם עבירה של גניבה בידי עובד ציבור וכן מרמה והפרת אמונים, וזאת ביחס לפעולותיו כמנהל עיזבון, כאשר על-פי ממצאי הכרעת הדין גנב הנאשם סכום של 2,376,581 ש"ח (סכום שהיה שווה בערכו, באותה תקופה, למיליון דולר). בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **4 שנות מאסר**, ובית המשפט העליון, הגם שמצא כי יש מקום לזכות את הנאשם מהרשעתו בעבירות של מרמה והפרת אמונים, הותיר את העונש על כנו.

בפסק הדין בעניין **חמדאן** שהוזכר לעיל (ע"פ 755/10), דובר בעורך דין שגנב מלקוחותיו סכומי כסף שונים אותם אמור היה להחזיק בנאמנות, בהיקף של 1.4 מיליון ש"ח. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **5.5 שנות מאסר**, ובית המשפט העליון דחה את הערעור.

13. על יסוד האמור לעיל, ותוך שאני נותן ביטוי לעוצמת הערכים המוגנים שנפגעו, להיקף הנזק שגרם הנאשם לקורבנותיו, למידת התחכום שאפיינה את מעשיו, לעובדה כי חלק מסכומי המרמה הושבו למתלוננים, ולפסיקה הנוהגת כפי שנסקרה לעיל, ראיתי לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

אישום ראשון - המתחם ינוע בין 15 חודשי מאסר ל- 32 חודשי מאסר.

אישום שני - המתחם ינוע בין 20 חודשי מאסר לבין 40 חודשי מאסר.

אישום שלישי - המתחם ינוע בין 3.5 שנות מאסר לבין 6 שנות מאסר.

אישום רביעי - המתחם ינוע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.

אישום חמישי - המתחם ינוע בין 18 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר.

תיק הצירוף - המתחם ינוע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר.

השיקולים לקביעת העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בבואי לבחון את השיקולים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים לנאשם, ראיתי ליתן משקל מסוים לקולא לשירותו הצבאי, לנסיבותיו האישיות ולהסתבכותו הכלכלית.

15. אני ער לעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ונתון זה ישוקלל בקביעת העונש המתאים. יחד עם זאת, עיון בגיליון הרשעותיו המשמעותיות מלמד על תמונה עגומה בבחינת "עוד חוזר הניגון".

כך לדוגמא, בגזר הדין שניתן בבד"מ 75/12, המשקף הרשעה בעבירות של הפרת חובת נאמנות ומסירות, מעשים הפוגעים בכבוד מקצוע עריכת הדין, התנהגות שאינה הולמת, הפסקת טיפול בעניין לקוח מבלי למנוע פגיעה בלקוח, **ועיכוב ושליחת יד בכספי פיקדונות**, צוינו הדברים הבאים:

"נקדים ונאמר כי התחזית העתידית בפני הנאשם בפנינו אינה אופטימית כלל ועיקר וזאת בלשון המעטה (ההדגשה במקור - ב.ש). **רצינו להאמין, כי הנאשם ספג משהו מההליך המשפטי בפנינו,**

ולמצער מהכרעת הדין, כאופק חיובי שיקומי משהו לעתיד לבוא ונתבדינו פעם אחר פעם. כל שיכול היה לומר לנו הנאשם לאחר שקרא את הכרעת הדין היה לומר שהגנתו נפגעה בכך שהורשע בעבירות של עיכוב ושליחת יד בכספי פיקדונות, שכן טענה זו הועלתה כנגדו רק בסיכומים, וכל שיכולנו אנו לעשות מבחינתנו, מעבר לתדהמה שבטיעון, היה להפנותו בישיבת הטיעונים לעונש לסעיף 6 להוראות החיקוק כדי ללמד את הנאשם בשלב הטיעונים לעונש שמלכתחילה הואשם בעבירה חמורה זו...

...איננו יכולים לזקוף לקולא כל הבעת חרטה שאיננה קיימת, כל הפנמה שהיא איננה בנמצא או הטבת נזק כלשהי למתלוננת שגם כן לא בוצעה למרות חלוף השנים".

אין צורך להכביר מילים עד כמה משקפים הדברים האמורים, שנכתבו ביום 26.10.14, את התנהלותו של הנאשם גם במהלך ההליך הפלילי הנוכחי.

16. הנאשם בחר לנהל את ההליך עד תומו, לא הביע חרטה על מעשיו, ואף לא החזיר את הסכום שגזל מקורבנות העבירה באישומים 3-5 ובתיק הצירוף. גם נסיבות השבת כספי המרמה באישומים 1 ו-2 רחוקות מלהיות כאלה המצדיקות הקלה בעונש.

זאת ועוד, עיון במכתב שהגיש בשלב הראיות לעונש מלמד כי הנאשם מלא טענות כרימון ביחס לזכויותיו שנפגעו על-פי טענתו, ובהינתן טיב מעשיו וממצאי הכרעת הדין, סבורני כי קיימת מידה לא מבוטלת של ציניות בטענותיו. במצב דברים זה, ואף שברור כי אין לראות בכך כנתון הגורם להחמרה בענישה, הנאשם אינו זכאי להקלה שהייתה ניתנת לו, ככל שהיה מקבל אחריות על מעשיו ומביע חרטה, בהסתייגות של ההקלה ביחס להודאתו בתיק הצירוף.

סיכום

17. הגם שנקבעו 6 מתחמי ענישה שונים, סבורני כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל, אשר ישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומגוון הנתונים שנסקרו לעיל, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

על יסוד האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 7 שנות מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו 27.7.16, ובניכוי תקופת מעצר נוספת שבין יום 18.6.12 ליום 25.6.12.

(ב) 12 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו אחת

העבירות בהן הורשע מסוג פשע.

(ג) 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע מסוג עוון.

(ד) פיצוי למתלוננת באישום השלישי בסך 258,000 ש"ח; פיצוי למתלוננת באישום הרביעי בסך 130,000 ש"ח; פיצוי למתלוננים באישום החמישי בסך 115,000 ש"ח. הפיצויים ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1.8.17.

(ה) קנס בסך 50,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.18.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, במעמד הצדדים.

בני שגיא , שופט